

[Aage Frandsen]

Vi må opfatte forslaget som et forsøg på at få penge i statskassen. Der er selvfølgelig også den anden mulighed, at det er et led i tankegangen om brugerstyret markedsmechanisme, som ministeren har talt så varmt for, at det er indledningen til dette principps gennemførelse. Når vi ved, at nettogevinsten efter alt at dømme, i hvert fald når det drejer sig om visse uddannelser, vil være meget begrænset, fordi administrationsomkostningerne i forbindelse med gebyret er ganske store, så må det, der bliver tilbage, nok være, at det er et forsøg på at få penge i statskassen. Man tager bloktilskuddene fra amterne, når det drejer sig om gymnasier og hf, men dette er nok mere tankegangen om brugerstyret markedsmechanisme.

Der findes ikke noget bevis for, at det skulle virke efter det, som er den formelle hensigt med det, nemlig at man skulle sikre højere fremmøde for elever og studerende. Som bekendt betales der i dag gebyr ved tilmeldingen til den prøveforberedende enkeltfagsundervisning for voksne, og intet tyder på, at indførelsen af dette gebyr har betydning, at hverken færre eller flere er mødt frem ved undervisningsstart.

Derfor holder argumentet ikke, og jeg tror heller ikke, det betyder, at der er mange, som lader være med at møde eller at tilmelde sig uddannelsen, fordi gebyret indføres. Det er så et spørgsmål om, hvornår gebyret skal sættes op. Der ligger en bemyndigelse i loven og en anvisning på, hvor meget det skal være på nuværende tidspunkt, men hvis det virkelig skal få betydning og virke med henblik på, at man skal føle sig forpligtet, er jeg bange for, at gebyret skal være af en helt anden størrelsesorden, og jeg er også bange for, at det kan være, ministeren finder ud af det senere, selvfølgelig under forudsætning af, at ministeren fortsætter som undervisningsminister i en overskuelig tid.

I argumentationen har ministeren været inde på – i hvert fald i pressen – at sammenligne tilmelding til uddannelse med tilmelding til udenlandsrejser. Man kan nok sige, det er en lidt grotesk sammenligning, og man kan måske også sige, at når ministeren er så glad for denne sammenligning, var det måske et tegn på, at ministerens interesse for turisme er større end for uddannelse. I hvert fald må man vel nok sige, at et skift i ministertaburetterne måske kunne betyde, at uddannelserne ville blive gavnet. Jeg ved ikke, hvad der ville ske med turismen.

Med dette lovforslag må man vel sige at nu er der indført gebyrer alle steder undtagen i folkeskolen, og dér går jeg ud fra at det ikke kommer. Når det ikke kommer i folkeskolen, er det nok, fordi det åbenbart opfattes sådan, at der er undervisningspligt, nærmest også en skolepligt. Ellers kunne man sige, at det heller ikke er tvungent, man kunne bare lade være med at tilmelde sig.

Hvis vi går ud fra, at folkeskolen holdes fri, er der én ting tilbage – jeg ved ikke, om ministeren er opmærksom på det – nemlig konfirmationsforberedelsen; den er i hvert fald frivillig. Det er, så vidt jeg kan se, det eneste, der er tilbage. Om det så ikke er medtaget, fordi det ikke ligger under ministerens ressort, tør jeg ikke sige; eller måske er det en bevidst beslutning i regeringen, at man vil friholde konfirmationsforberedelse – som en lidt speciel form for undervisning – for gebyret. Det tør jeg heller ikke udtale mig om. Det kan være, ministeren vil afsløre, om det er noget, der kommer senere fra ministerens kollega kirkeministeren.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Danmark er et velfærdssamfund, hvor de svage hjælpes af det øvrige samfund. Desværre er Danmark også et land i økonomisk krise, hvorfor besparelser i det offentlige system er nødvendige for at kunne opretholde en ordentlig hjælp til de svageste.

Uddannelsessystemet kan ikke holdes udenfor, selv om det er en af de vigtigste bestanddele i vores samfund. Nogle af de besparelser, som foretages på uddannelsesområdet, kan forekomme betænkelige ud fra hensynet til uddannelsernes kvalitet.

Dette lovforslag er netop godt, fordi det træder i stedet for nedskæringer, som måske ville påvirke uddannelsernes kvalitet. Jeg vil kalde forslaget for en konstruktiv besparelse, konstruktiv på den måde, at i stedet for en hård sparekniv, som kunne nedsætte uddannelsernes kvalitet, giver forslaget mulighed for at planlægge og udnytte ressourcerne bedre.

Det forholder sig nemlig således, at især på de videregående uddannelser og erhvervsuddannelserne – specielt de tekniske skoler – melder folk sig til uddannelsen, men dukker aldrig op. Herved bliver holdene og undervisningen ikke udnyttet hensigtsmæssigt. Herimod kunne man sige: Jamen, tager man ikke højde for det